

Bryssel den 5 juni 2026
(OR. en)

10151/26

PECHE 220
UK 114
N 43

FÖLJENOT

från: Europeiska kommissionens generalsekreterare, undertecknat av
Martine DEPREZ, direktör

inkom den: 5 juni 2026

till: Thérèse BLANCHET, generalsekreterare för Europeiska unionens råd

Komm. dok. nr: COM(2026) 271 final

Ärende: MEDDELANDE FRÅN KOMMISSIONEN TILL
EUROPAPARLAMENTET OCH RÅDET
Hållbart fiske i EU: lägesrapport och riktlinjer för 2027

För delegationerna bifogas dokument – COM(2026) 271 final.

Bilaga: COM(2026) 271 final

Bryssel den 5.6.2026
COM(2026) 271 final

**MEDDELANDE FRÅN KOMMISSIONEN TILL EUROPAPARLAMENTET OCH
RÅDET**

Hållbart fiske i EU: lägesrapport och riktlinjer för 2027

{SWD(2026) 145 final}

1. Inledning

Målet för den gemensamma fiskeripolitiken är att säkerställa att fiskeverksamheten förvaltas i enlighet med en ekosystemansats för långsiktig miljömässig hållbarhet och på ett sätt som är förenligt med målen om att uppnå nytta i ekonomiskt, socialt och sysselsättningshänseende samt att bidra till att trygga livsmedelsförsörjningen¹.

Antalet fiskbestånd som fiskas på nivån för maximal hållbar avkastning har ökat². Detta visar att de insatser som EU:s fiskerisektor gör bidrar till politikens långsiktiga mål, då kortsiktiga fördelar riskerar att försämra beståndens tillstånd och därmed även utsikterna för nästa generation fiskare. Även om fiskbestånden fortsätter att påverkas även av andra faktorer³⁴⁵⁶ är fisket, som orsak till fiskeridödlighet, av avgörande betydelse och måste begränsas om alla bestånd ska kunna återhämta sig för att gynna nutida och framtida generation fiskare.

Kommissionens omfattande utvärdering av förordningen om den gemensamma fiskeripolitiken⁷ understryker det faktum att fiskeridödligheten generellt sett minskar. Beståndens bevarandestatus i termer av biomassa har dock inte generellt förbättrats som väntat, trots vissa positiva signaler på regional nivå. Otillräcklig anpassning av fiskekapaciteten till fiskbestånden i vissa flottsegment, i kombination med minskade landningar i flera havsområden, påverkar inkomsterna negativt och undergräver den långsiktiga lönsamheten. Detta förvärras ytterligare av volatila bränslepriser, då flottornas affärsmodeller fortfarande släpar efter när det gäller avkarbonisering. Fiskbeståndens långsammare återhämtning hämmar dessutom fiskerisektorns lönsamhet på medellång till lång sikt.

Vi måste fortsätta att minimera fiskets negativa konsekvenser för den marina miljön och dess livsmiljöer och arter för att skydda själva grunden för en blomstrande fiskerinäring. Den marina handlingsplanen⁸ från februari 2023 är, trots att den inte är bindande, fortfarande relevant i det hänseendet, bl.a. för att den utnyttjar synergieffekter mellan den gemensamma fiskeripolitiken och miljölagstiftningen.

¹ Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 1380/2013 av den 11 december 2013 om den gemensamma fiskeripolitiken, om ändring av rådets förordningar (EG) nr 1954/2003 och (EG) nr 1224/2009 och om upphävande av rådets förordningar (EG) nr 2371/2002 och (EG) nr 639/2004 och rådets beslut 2004/585/EG (EUT L 354, 28.12.2013, s. 22, ELI: <http://data.europa.eu/eli/reg/2013/1380/oj>).

² [Vetenskapliga, tekniska och ekonomiska kommittén för fiskerinäringen \(STECF\) – Monitoring of the performance of the Common Fisheries Policy \(STECF-Adhoc-26-01\)](#) (inte översatt till svenska).

³ [Information om förändringar i fytoplanktons biomassa och abundans av zooplankton.](#)

⁴ [Information om koncentrationen av löst syre nära havsbotten.](#)

⁵ [State of the Baltic Sea 2023](#) (inte översatt till svenska).

⁶ [Mediterranean Quality Status Report – The state of the Mediterranean Sea and Coast from 2018-2023](#) (inte översatt till svenska).

⁷ [Commission evaluation shows slow progress in fishing sustainability and ongoing challenges](#) (inte översatt till svenska).

⁸ [MEDDELANDE FRÅN KOMMISSIONEN TILL EUROPAPARLAMENTET, RÅDET, EUROPEISKA EKONOMISKA OCH SOCIALA KOMMITTÉN SAMT REGIONKOMMITTÉN EU:s handlingsplan: Skydda och återställa marina ekosystem för ett hållbart och resilient fiske \(COM\(2023\) 102 final\).](#)

Det framgår också av utvärderingen att förlusten av arbetstillfällen inom fiskerisektorn har varit mindre än väntat sedan 2013 års reform av den gemensamma fiskeripolitiken. Samtidigt har genomsnittslönen i sektorn inte stigit i förväntad takt, även om man i vissa flottsegment har noterat betydande ökning av lönerna tack vare ett förbättrat tillstånd för bestånden och optimerade affärsmodeller.

Detta är några av de viktiga slutsatser som kommer att ligga till grund för den kommande Vision 2040 för fiskeri- och vattenbrukssektorn⁹. Vi behöver överlag förbättra fiskarnas socioekonomiska situation, inbegripet för småskaliga fiskare, genom att öka lönsamheten i sektorn så att den kan investera i moderniseringar av flottan och i energiomställning. Detta kommer att bidra till att göra sektorn attraktivare för kommande generationer. Det är också viktigt att landningsskyldigheten genomförs mer effektivt.

Detta meddelande innehåller uppdateringar om utvecklingen i riktning mot maximal hållbar avkastning (*maximum sustainable yield, MSY*) och tillståndet för EU:s fiskeflotta samt information om EU:s fiskerisektors socioekonomiska resultat och genomförandet av landningsskyldigheten. Därigenom beskrivs i meddelandet vägen mot att uppnå fiskemöjligheter i linje med målen för maximal hållbar avkastning i syfte att säkerställa en konkurrenskraftig, resilient och hållbar fiskerisektor i samband med diskussionerna om EU:s rättsliga ram.

2. Utvecklingen i riktning mot maximal hållbar avkastning

I sin årsrapport uppdaterade vetenskapliga, tekniska och ekonomiska kommittén för fiskerinäringen (STECF) den tillgängliga informationen om fiskbestånden¹⁰. Rapporten visar att EU:s fiskerisektor fortsätter att göra framsteg mot uppfyllandet av målen gällande maximal hållbar avkastning. Europaparlamentet, rådet och kommissionen måste bygga vidare på den robusta vetenskapliga grund och styrning som redan etablerats.

Det görs visserligen framsteg genom beslut om kvoter och förvaltning av fiskeansträngningen, men de är otillräckliga för att säkerställa fiskbeståndens hållbarhet. Alla berörda parter måste göra sitt för att ta itu med den tredubbla världsomspännande kris som klimatförändringar, förlust av biologisk mångfald och föroreningar utgör och som i allt större utsträckning påverkar alla våra havsområden. Det marina ekosystemets hälsa, som betonas även i den europeiska havspakten¹¹, liksom stigande havstemperaturer påverkar också. Medlemsstaterna måste också tillhandahålla data för att säkerställa att vetenskapliga råd bygger på bästa möjliga grund.

År 2024 fortsatte trenden i ekoregionerna **Östersjön**, **Keltiska havet** och **Nordsjön** mot en minskning av det genomsnittliga fisketrycket till en hållbar nivå (från 49 %, 48 % och 73 %

⁹ [Fiske och vattenbruk – Vision 2040](#).

¹⁰ [STECF Monitoring the Performance of the Common Fisheries Policy \(STECF-Adhoc-26-01\)](#) (inte översatt till svenska).

¹¹ [COM\(2025\) 281 final](#).

över de målnivåer för fiskeridödlighet som är förenliga med att uppnå maximal hållbar avkastning (F_{MSY}) 2003 till 39 %, 40 % respektive 5 % under målet F_{MSY} ¹² 2023). I Biscayabukten har fiskarna gjort stora insatser för att förvalta fiskbestånden på ett hållbart sätt. Tack vare dessa ansträngningar har fisket nu förvaltats i linje med den maximala hållbara avkastningen under flera år, vilket framgår av 2022 års rapport från STECF¹³. Trots minskat fisketryck och ansträngningar från fiskarnas sida har antalet bestånd som inte tycks kunna uppnå en ökning av biomassan ökat, vilket kan vara kopplat till andra problem, såsom felaktig rapportering. Detta förstärker behovet av en utvecklingsbana för återuppbyggnad av bestånden för att öka fiskarnas inkomster och begränsa fiskekvoternas fluktuationer från ett år till ett annat.

Efter ett antal år av framsteg noterades 2024 en viss ökning av F_{MSY} i Biscayabukten och iberiska vatten samt för bestånd med stor utbredning. I genomsnitt har det skett förbättringar vad gäller fiskeridödligheten Nordostatlanten, Östersjön och Keltiska havet, men olika bestånd utvecklas åt olika håll, så att förbättringar inom vissa bestånd döljer försämringar inom andra. Både rekrytering och biomassa visar dessutom tecken på att minska. I Nordostatlanten är trenden nedåtgående för alla indikatorer utom F_{MSY} , vilket ger anledning till oro.

Medelhavet och Svarta havet är ett område som präglas av blandfiske och många bestånd som delas med länder utanför EU. Fiskeridödligheten närmar sig hållbara nivåer för vissa bestånd, och 35 bestånd (53 % av de bestånd som bedömts) nådde F_{MSY} 2022. Många bestånd fiskas dock fortfarande över hållbara nivåer. Åtgärderna för att minska fiskeridödligheten och uppnå MSY-målet måste fortsätta, särskilt genom den fleråriga förvaltningsplanen för västra Medelhavet¹⁴ och strategin för 2030 från Allmänna kommissionen för fiske i Medelhavet (AKFM).

2.1 Fiskemöjligheter 2026

Fiskemöjligheterna är ett viktigt instrument för hållbar fiskeförvaltning. I **Atlanten, Östersjön och Skagerrak/Kattegatt** anges fiskemöjligheterna främst som fångstbegränsningar, som också kallas total tillåten fångstmängd. På grund av de olika typerna av fiskeförvaltning anges fiskemöjligheterna i **västra Medelhavet** främst som fiskeansträngning i form av antal dagar till sjöss och kompletteras med fångstbegränsningar för vissa bestånd och redskap. I **andra delregioner i Medelhavet och Svarta havet** är fiskemöjligheterna – i form av begränsningar av fångster och fiskeansträngning – beroende av bindande beslut som fattas på regional nivå i AKFM.

Bestånden i **Östersjön** befinner sig också fortfarande under stort tryck från andra källor än fisket, vilket har lett till förstörda ekosystem och minskad biologisk mångfald. Medan det har

¹² Se avsnitt 1 i det åtföljande arbetsdokumentet från kommissionens avdelningar för en detaljerad analys av F_{MSY} och tillståndet för fiskbeståndens biomassa i alla havsområden.

¹³ [Vetenskapliga, tekniska och ekonomiska kommittén för fiskerinäringen \(STECF\) – Monitoring of the performance of the Common Fisheries Policy \(STECF-Adhoc-22-01\)](#) (inte översatt till svenska).

¹⁴ Europaparlamentets och rådets förordning (EU) 2019/1022 av den 20 juni 2019 om upprättande av en flerårig plan för de fisken som nyttjar demersala bestånd i västra Medelhavet och om ändring av förordning (EU) nr 508/2014 (EUT L 172, 26.6.2019, s. 1, ELI: <http://data.europa.eu/eli/reg/2019/1022/oj>).

skett en positiv utveckling för ett antal bestånd i **Nordostatlanten** behöver en utvecklingsbana för återuppbyggnad av bestånden fastställas för fisket i Östersjön, i syfte att förbättra fiskarnas socioekonomiska situation och minska fluktuationerna från år till år.

Kommissionen och åtta medlemsstater kring Östersjön utfärdade ett gemensamt uttalande¹⁵ om det akuta behovet av att återuppbygga fisket i Östersjön vid den tidpunkt då rådet nådde en politisk överenskommelse om fiskemöjligheter för 2026. De var överens om behovet av att begära att Internationella havsforskningsrådet (*Ices*) i sina årliga beståndsspecifika fångstråd anger scenarier för återuppbyggnad av de berörda fiskbestånden till de biomassnivåer som krävs inom olika tidsramar¹⁶. Sådana råd bör ta hänsyn till beståndens biologiska egenskaper och visa olika fångstnivåer för respektive återuppbyggnadsfas¹⁷. Ett liknande tillvägagångssätt bör tillämpas i Nordostatlanten när det gäller fiske som skulle gynnas av fastställandet av en utvecklingsbana för återuppbyggnad av bestånden i syfte att ge fiskare möjlighet till en bättre socioekonomisk situation och större inkomster från sin fiskeverksamhet.

När det gäller **västra Medelhavet** har reglerna i den permanenta fasen av den fleråriga förvaltningsplanen för demersala bestånd för västra Medelhavet tillämpats sedan den 1 januari 2025, med målet att uppnå och upprätthålla maximal hållbar avkastning. På grundval av bästa tillgängliga vetenskapliga rådgivning föreslog kommissionen för 2026 också ytterligare minskningar av fiskeansträngningen för trålare och långrevsfartyg samt fångstbegränsningar för djuphavsräkor och kummel som fiskas med garn. För att främja hållbar god praxis och hjälpa bestånden att återhämta sig föreslog kommissionen att den kompensationsmekanism som sedan 2022 används för västra Medelhavsområdet skulle förbättras ytterligare under 2026. Syftet är att uppmuntra ytterligare frivilliga åtgärder, såsom ökad selektivitet och fredningsområden, för vilka fartygen kompenseras med fler fiskedagar inom gränserna för den övergripande fiskeansträngning som fastställts för 2025. Kommissionen invände dock mot den politiska överenskommelse som nåddes vid mötet i rådet (jordbruk och fiske) i december 2025, eftersom denna överenskommelse inte följde kommissionens förslag, som var baserat på den vetenskapliga rådgivningen. Kommissionen är oroad över genomförandeåtgärdernas påverkan på utvecklingsbanorna för beståndens återhämtning i detta havsområde. EU-medel finns fortfarande tillgängliga för att stödja sektorns övergång till mer hållbara metoder enligt kompensationsystemet, särskilt i samband med volatila bränslepriser, som ytterligare hotar flottornas affärsmodell.

Genom de fiskemöjligheter som fastställts för 2026 har EU fortsatt att genomföra relaterade åtgärder som härrör från AKFM:s fleråriga planer samt från de nyligen överenskomna AKFM-besluten om små pelagiska och demersala bestånd i Adriatiska havet och för piggvar och skarpsill i Svarta havet.

¹⁵ [Uttalanden om kommissionens förslag till rådets förordning om fastställande av fiskemöjligheterna avseende vissa fiskbestånd och grupper av fiskbestånd i Östersjön för 2026 och om ändring av förordning \(EU\) 2025/2026 vad gäller vissa fiskemöjligheter i andra vatten.](#)

¹⁶ [Agreement reached on 2026 fishing opportunities for the Baltic Sea](#) (inte översatt till svenska).

¹⁷ [Commission leads efforts to tackle Baltic Sea fisheries and environmental challenges](#) (inte översatt till svenska).

2.2 Avtalen med Norge, Förenade kungariket och andra kuststater

För cirka 120 totala tillåtna fångstmängder som förvaltas bilateralt med Förenade kungariket eller Norge, och trilateralt med dessa båda länder, nådde EU och dessa länder i god tid avtal för 2026, med bästa tillgängliga vetenskapliga rådgivning som grund och med beaktande av socioekonomiska faktorer. De flesta totala tillåtna fångstmängder fastställdes i enlighet med den maximala hållbara avkastningen i den mån råd fanns att tillgå. Ices gav råd om nollfångst för åtta bestånd. För alla bestånd kom parterna överens om låga totala tillåtna fångstmängder för bifångster för att förhindra att dessa arter begränsar blandfisken. För sill i Keltiska havet kom EU och Förenade kungariket överens om att fastställa en total tillåten fångstmängd för vetenskaplig övervakning 2026, i enlighet med Ices råd.

Vid de bilaterala samråden mellan EU och Förenade kungariket indikerade den vetenskapliga rådgivningen för Keltiska havet, Irländska sjön och Engelska kanalen att flera viktiga bestånd, däribland torsk, kolja, vitling, tunga och rödspätta, hade minskat till nivåer under säkra biologiska gränser, med effekter på beståndens återhämtning och minskade fiskemöjligheter som följd. För att bemöta denna utveckling enades EU och Förenade kungariket om en rad korrigerande åtgärder som syftade till att förbättra beståndsförhållandena, såsom mer selektiva redskap, större maskstorlekar och obligatorisk selektiv utrustning vid fiske efter havskräfta. Arbetet inom ramen för EU:s och Förenade kungarikets specialiserade kommitté för fiske var viktigt för att dessa resultat skulle kunna uppnås.

När det gäller trilateralt förvaltrade bestånd i Nordsjön uppvisar de flesta bestånd som delas mellan EU, Norge och Förenade kungariket en positiv trend. För 2026 enades parterna om totala tillåtna fångstmängder för alla bestånd i linje med råden om maximal hållbar avkastning, alternativt om långsiktiga förvaltningsstrategier. De antog också åtgärder för att stödja torskbeståndens återhämtning i det nordliga kontinentalsockelområdet, inbegripet reviderade fredningstider och anpassningar av systemet för realtidsstängning från 2026. Parterna enades också om en ny förvaltningsmodell och en långsiktig förvaltningsstrategi för nordsjösill, vilket ökar förutsägbarheten för sektorn och stärker den hållbara förvaltningen av beståndet.

Vid bilaterala samråd med Norge gjordes en översyn av systemet för realtidsstängning för nordhavsräka i sektionerna 3a och 4a öst i syfte att stödja återuppbyggnaden av beståndets biomassa som fortfarande ligger under säkra biologiska gränser.

När det gäller blåvitling och atlantoskandisk sill, som är mycket utbredda i Nordostatlantens kuststaterna och fiskeparterna (EU, Förenade kungariket, Norge, Island, Färöarna, Grönland och, när det gäller atlantoskandisk sill, även Ryska federationen) om att fastställa totala tillåtna fångstmängder för 2026 i linje med Ices råd. Det visade sig dock vara svårt att nå en överenskommelse om totala tillåtna fångstmängder för makrill för 2026. I december enades Förenade kungariket, Norge, Island och Färöarna om en total tillåten fångstmängd som överskrider Ices råd med 71 %. EU fastställde en provisorisk total tillåten fångstmängd i linje med Ices råd i december 2025. För att återställa lika villkor och med beaktande av att dessa kuststater inte hade för avsikt att ändra sitt beslut om total tillåten fångstnivå anpassade sig EU

i mars 2026¹⁸ till den totala tillåtna fångstnivå som beslutats av dessa andra kuststater. EU har också arbetat intensivt för en överenskommelse om ett heltäckande kvotdelningssystem för makrill och blåvitling, men det var inte möjligt att nå ett framgångsrikt resultat.

I avsaknad av heltäckande kvotdelningssystem och på grund av ensidiga åtgärder från vissa kuststaters sida, bland annat alltför stora överföringar mellan år, överstiger summan av de unilaterala kvoterna från kuststater och fiskeparter fortfarande de sammanlagda totala tillåtna fångstmängderna. Detta fortsätter att undergräva de berörda beståndens hållbarhet. Kommissionen kommer att fortsätta att på EU:s vägnar föra diskussioner med andra kuststater i syfte att enas om heltäckande kvotdelningssystem för hållbar förvaltning av dessa bestånd.

3. Balansen mellan medlemsstaternas flottors fiskekapacitet och deras fiskemöjligheter

Medlemsstaterna måste hålla flottorna under de nationella gränserna för fartygens fiskekapacitet (i fråga om fartygens bruttodräktighet och maskinstyrka i kW). Medlemsstater som har flottsegment med en påvisad obalans¹⁹ måste lägga fram handlingsplaner med anpassningsmål och verktyg för att uppnå balans, med en tydlig tidsram för genomförandet.

Enbart efterlevnad av kapacitetstaken säkerställer dock inte att medlemsstaternas fiskeflottor är i balans med de tillgängliga fiskemöjligheterna eller att deras verksamhet är hållbar.

Olika parametrar används för att bedöma om en flotta är i balans. Medlemsstaterna uppmanas att beräkna en uppsättning biologiska, ekonomiska och tekniska parametrar varje år och jämföra resultaten med standardvärden.

Storleken på medlemsstaternas fiskeflottor fortsätter att minska. Antalet fartyg, deras bruttodräktighet och deras maskinstyrka minskade med omkring 0,95 %, 1,8 % respektive 1,06 % 2025²⁰, i en flotta som bestod av 68 910 fartyg med en bruttodräktighet på 1 223 500 ton och en maskinstyrka på 5 008 627 kW. Det faktum att EU:s fiskeflotta fortsätter att reduceras avspeglar en kombination av politiskt driven strukturanpassning och ekonomisk anpassning som syftar till att stärka effektiviteten, produktiviteten och konkurrenskraften.

Kapacitet som dragits in med offentligt stöd får inte ersättas²¹.

Av de 525 flottsegment som utgjorde det kontinentala EU:s flotta hade 209 segment minst en biologisk indikator som var ur balans ("röd") och 165 segment minst en ekonomisk indikator

¹⁸ Rådets förordning (EU) 2026/786 av den 30 mars 2026 om ändring av förordning (EU) 2026/249 om fastställande för 2026, 2027 och 2028 av fiskemöjligheterna avseende vissa fiskbestånd, i unionens vatten och, för unionsfiskefartyg, i vissa andra vatten (EUT L, 2026/786, 31.3.2026, ELI: <http://data.europa.eu/eli/reg/2026/786/oj>).

¹⁹ [COM\(2014\) 545:Meddelande från kommissionen till Europaparlamentet och rådet – Riktlinjer för analys av balansen mellan fiskekapacitet och fiskemöjligheter enligt artikel 22 i Europaparlamentets och rådets förordning \(EU\) nr 1380/2013 om den gemensamma fiskeripolitiken.](#)

²⁰ Inklusive fiskeflottan i de yttersta randområdena.

²¹ Artikel 22 i förordningen om den gemensamma fiskeripolitiken.

som var ur balans ("röd"). Dessa segment var alltså inte i balans, och vissa av dem uppvisar en fortgående negativ trend²². Kommissionen påminner därför medlemsstaterna om att de "ska vidta åtgärder för att anpassa sina flottors fiskekapacitet till sina fiskemöjligheter efter hand, **med hänsyn till trender** och baserat på bästa möjliga vetenskapliga rådgivning, för att dessa ska stå i en **stabil och varaktig balans till varandra**"²³. Att uppnå en balans mellan EU-flottornas fiskekapacitet och de tillgängliga fiskemöjligheterna är en kontinuerlig process. En flotta i balans innebär inte bara bättre resultat på kort sikt genom att antalet fartyg som konkurrerar om begränsade fiskbestånd optimeras, utan hjälper också flottorna att nå högre lönsamhet längre fram, när bestånden blivit större. Balanserade och mer lönsamma flottor banar också väg för modernisering och gör sektorn mer attraktiv, vilket förbereder för framtida generationer fiskare²⁴.

Vissa flottor saknar dessutom fortfarande biologiska data. Kommissionen påminner medlemsstaterna om att en heltäckande bedömning av flottans balans endast kan göras om det finns fullständiga data.

Den 28 april 2026 offentliggjorde kommissionen en studie om EU:s fiskeflotta²⁵. I denna studie påpekas det att den övergripande utmaningen för fiskerisektorn är att utnyttja den tillgängliga fiskekapaciteten optimalt eller ersätta den med modernare utrustning. Det är viktigt att medlemsstaterna överväger hur man på **bästa sätt kan utnyttja tillgänglig kapacitet för att bidra till energiomställningen** och moderniseringen av flottan.

4. Socioekonomisk prognos

Enligt 2025 års rapport från STECF om EU:s fiskeflottas ekonomiska resultat förväntades EU:s fiskeflotta avsluta 2025 med betydande rörelsevinst, överträffa sitt resultat från 2023 och 2024 och sysselsätta över 155 200 personer.

Denna positiva trend, som främst beror på framsteg i riktning mot maximal hållbar avkastning samt överkomliga bränslepriser, förväntas dock vända under 2026 till följd av den rekordartade ökningen av priserna på marina bränslen till följd av situationen i Mellanöstern. Bränslepriserna har ökat kraftigt sedan början av mars 2026, och nästan fördubblats jämfört med 2025 års genomsnittspris. EU:s fiskeflotta betalade omkring 1–1,10 euro per liter bränsle i slutet av mars 2026.

I väntan på 2026 års rapport från STECF om EU:s fiskeflottas ekonomiska resultat (som förväntas vara klar i september 2026) visar tidiga uppskattningar att om de höga bränslepriserna kvarstår över tid kommer lönsamheten för EU:s fiskeflotta att minska avsevärt 2026, vilket innebär att ett betydande antal arbetstillfällen inom fiskeflottor och fiskesamhällen hotas.

²² Se det åtföljande arbetsdokumentet från kommissionens avdelningar för en mer detaljerad översikt.

²³ Artikel 22.1 i förordningen om den gemensamma fiskeripolitiken.

²⁴ [New study on fishing fleet capacity and sustainability](#) (inte översatt till svenska).

²⁵ [New study on fishing fleet capacity and sustainability](#) (inte översatt till svenska).

Uppskattningar visar också att en **ökning av bränslepriset med 0,10 euro skulle minska den årliga bruttovinsten för hela EU:s fiskeflotta med 156 miljoner euro.**

De höga bränslepriserna påverkar olika flottsegment på olika sätt. I flera segment där man använder bränsleintensiva metoder kan energikostnaderna utgöra upp till hälften av det totala värdet av landningarna, vilket med rådande prisnivåer innebär att man riskerar att gå med förlust. I stort sett tenderar flottsegment som är beroende av bestånd som nyttjas på ett hållbart sätt och som har ökat sin energieffektivitet (eller minskat sin bränsleintensitet) att förbli mer resilienta trots de rådande ogynnsamma ekonomiska förhållandena. **Dessa trender visar hur viktigt det är att bevara bestånden och påskynda energiomställningen i EU:s fiskeflottor.** Detta är av högsta vikt av två skäl; dels för att minska sektorns sårbarhet för volatila energipriser, särskilt vad gäller fossila bränslen, dels för att förbättra miljöprestandan. Framsteg med omställningen till förnybara energikällor skulle skydda fiskeflottan från fortsatt volatilitet och främja hållbara och ekonomiskt resilienta metoder på lång sikt.

Kommissionen inser de betydande ekonomiska återverkningar som ett långvarigt avbrott i olje- och gasförsörjningen skulle kunna få. Den håller därför ett vaksamt öga på marknadsutvecklingen. Möjliga störningar av fisket och vattenbruket och därmed av marknaden, inbegripet import och export av fiskeri- och vattenbruksprodukter, till följd av energiprisökningar övervakas noga. De affärsmodeller som inrättats för att betjäna skaldjursmarknaden är starkt beroende av energi.

För att bemöta den rådande situationen har kommissionen undersökt och arbetat med lösningar inom ramen för Europeiska havs-, fiskeri- och vattenbruksfonden (EHFVF)²⁶. Målet är att göra det möjligt för medlemsstaterna att snabbt ge berörda aktörer stöd. EHFVF-förordningen innehåller bestämmelser om en krismekanism för ersättning till aktörer i de drabbade sektorerna vid exceptionella händelser som orsakar betydande marknadsstörningar. Mekanismen har utlösts en gång, nämligen när Ryssland inledde sitt anfallskrig mot Ukraina.

Kommissionen noterar att kravet på att fastställa ett påvisat och väl underbyggt orsakssamband mellan den exceptionella händelsen och en betydande marknadsstörning har uppfyllts. På grundval av detta har kommissionen utlöst ersättningsmekanismen i enlighet med EHFVF-förordningen (artikel 26.2) genom antagande av ett genomförandebeslut den 16 april 2026²⁷. Kommissionen uppmanar medlemsstaterna att gå vidare med de relevanta processerna för att göra stödet tillgängligt för sektorerna inom ramen för sina nationella EHFVF-program, i enlighet med de fastställda reglerna för EHFVF och förordningen om gemensamma bestämmelser²⁸. Det rör sig dock fortfarande om en kortsiktig, lindrande åtgärd, som inte ersätter en strukturerad och sammanhängande politik och ansträngning för energiomställning.

²⁶ Europaparlamentets och rådets förordning (EU) 2021/1139 av den 7 juli 2021 om Europeiska havs-, fiskeri- och vattenbruksfonden och om ändring av förordning (EU) 2017/1004 (EUT L 247, 13.7.2021, s. 1, ELI: <http://data.europa.eu/eli/reg/2021/1139/oj>).

²⁷ Kommissionens genomförandebeslut (EU) 2026/889 av den 16 april 2026 om fastställande av att situationen i Mellanöstern sedan den 28 februari 2026 utgör en exceptionell händelse som orsakar en betydande marknadsstörning (EUT L, 2026/889, 16.4.2026, ELI: http://data.europa.eu/eli/dec_impl/2026/889/oj).

²⁸ Europaparlamentets och rådets förordning (EU) 2021/1060 av den 24 juni 2021 om fastställande av gemensamma bestämmelser för Europeiska regionala utvecklingsfonden, Europeiska socialfonden+,

4.1 Den sociala dimensionen

Efter en grundläggande studie 2024²⁹ inledde kommissionen ett initiativ³⁰ som syftar till att bedöma det bästa sättet att införliva befintliga internationella normer för utbildning och certifiering av fiskare, närmare bestämt den internationella sjöfartsorganisationens internationella konvention om normer för utbildning, certifiering och vakthållning för personal ombord på fiskefartyg³¹, i EU-lagstiftningen. Initiativet syftar till att ta itu med problemet att fiskerisektorn rankas som en av de farligaste branscherna att arbeta i³². Utbildning och certifiering är en av de avgörande faktorerna för det generationsskifte som krävs om fisket ska kunna fortsätta och i sin tur bidra till en bibehållen sund livsmedelsförsörjning i hela EU och bevarade kustsamhällen.

Generationsskiftet är fortfarande en utmaning och förväntas bli det i ännu större utsträckning i takt med att andelen äldre i EU:s befolkning och bland fiskarna ökar, samtidigt som endast ett begränsat antal nya fiskare tillkommer i sektorn. Detta beror bland annat på låga löner, osäkerhet kring fiskbeståndens abundans, intrycket att yrket saknar framtid, en krävande arbetsbörda, åldrande flottor och teknik samt administrativa utmaningar och bördor. Dessa utmaningar underströks i den **första årliga rapporten om sociala faktorer (Asor)**³³.

Fiskets och vattenbrukets sociala hållbarhet har fastställts som ett av huvudmålen för den gemensamma fiskeripolitiken. Under de senaste fem åren har STECF:s expertarbetsgrupper, särskilt EWG 24-05, 23-17, 22-14, 20-14 och 19-03, utvecklat en rad verktyg och dataramar inom verktygslådan för den sociala dimensionen av EU:s fiskerisektor, bland annat följande:

- Nationella fiskeprofiler (NFP).
- Lokala fiskeprofiler.
- Sociala indikatorer med tillhörande dataset.

Dessa verktyg stöder operationaliseringen av den gemensamma fiskeripolitikens sociala dimension och tillhandahållandet av integrerad rådgivning. Asor-rapporten ger en konsoliderad översikt över den gemensamma fiskeripolitikens sociala dimension inom fiske, vattenbruk och beredning.

Sammanhållningsfonden, Fonden för en rättvis omställning och Europeiska havs-, fiskeri- och vattenbruksfonden samt finansiella regler för dessa och för Asyl-, migrations- och integrationsfonden, Fonden för inre säkerhet samt instrumentet för ekonomiskt stöd för gränsförvaltning och viseringspolitik (EUT L 231, 30.6.2021, s. 159, ELI: <http://data.europa.eu/eli/reg/2021/1060/oj>).

²⁹ [Baseline study on the training and certification requirements for fishers in EU Member States](#) (inte översatt till svenska).

³⁰ [EU:s fiskare – normer för utbildning och certifiering](#).

³¹ [Internationella sjöfartsorganisationens internationella konvention om normer för utbildning, certifiering och vakthållning för personal ombord på fiskefartyg, 1995](#).

³² [Eurostat: statistik om olycksfall i arbetet](#).

³³ Europeiska kommissionen, Vetenskapliga, tekniska och ekonomiska kommittén för fiskerinäringen (STECF) – *Social Data in EU Fisheries: methodology, dissemination, analysis and evaluation (STECF 25-02 & 25-13)*, Ballesteros, M., Kraan, M., Virtanen, J. and Guillen, J. (editors), Europeiska unionens publikationsbyrå, Luxemburg, 2026, <https://data.europa.eu/doi/10.2760/6411168>

5. Landningsskyldigheten

Olagliga och odokumenterade utkast utgör den största risken i samband med landningsskyldigheten vid fiske till havs. För att hantera denna risk måste medlemsstaterna införa lämpliga övervaknings- och kontrollåtgärder. Medlemsstaters underlåtelse att anta de nödvändiga kontrollåtgärderna för landningsskyldigheten har belysts vid Europeiska kommissionens revisioner 2017, 2020 och 2022. De brister som lyfts fram i revisionsrapporterna och omfattningen av det kvarstående problemet med olagliga och odokumenterade utkast av betydande fångstkvantiteter stöds även av andra källor, såsom studier och utvärderingsrapporter om efterlevnaden³⁴ från Europeiska fiskerikontrollbyrån (EFCA). I sin senaste rapport belyser EFCA de senaste indikationerna på bristande efterlevnad i olika flottsegment samt svårigheten för medlemsstaterna att kontrollera landningsskyldigheten med konventionella metoder som inspektioner till havs.

Utöver restriktionerna gällande utkast kräver landningsskyldigheten också att fångster ”registreras” och ”i tillämpliga fall räknas av från kvoterna”³⁵. I detta sammanhang är korrekt vägning och efterföljande registrering av fångster av avgörande betydelse. Kommissionen har genomfört ett stort antal kontrollbesök i medlemsstaterna i syfte att utvärdera hur landade fiskeriprodukter vägs och registreras i enlighet med EU-reglerna. Resultaten av många av dessa utvärderingar visar på efterlevnadsbrister när det gäller korrekt registrering av landade kvantiteter och övervakning av kvotutnyttjandet. Resultaten av revisionerna av landningsskyldigheten och kontrollbesöken när det gäller vägning och registrering av fångster indikerar att det finns problem med korrekt dokumentation av fångsterna, inbegripet dokumentation av de kvantiteter som kastas överbord respektive landas.

Genom översynen av systemet för fiskerikontroll³⁶ infördes ett krav i kontrollförordningen på att fiskefartyg med en längd på 18 meter eller mer som utgör en hög risk för bristande fullgörande av landningsskyldigheten från och med den 10 januari 2028 ska ha elektroniska fjärrövervakningssystem installerade ombord. Detta krav förväntas beröra en relativt liten andel av EU:s totala flotta, men samtidigt omfatta en mycket större andel av landningarna. Kommissionen arbetar för närvarande med den sekundärlagstiftning som ska antas innan dessa bestämmelser träder i kraft 2028.

En oberoende studie till stöd för utvärderingen av landningsskyldigheten i samband med den bredare utvärderingen av förordningen om den gemensamma fiskeripolitiken inleddes av kommissionen och offentliggjordes i juni 2025³⁷. I studien betonas också kontrollsvårigheter

³⁴ [Efterlevnadsutvärdering | Europeiska fiskerikontrollbyrån](#).

³⁵ Artikel 15.1 i förordningen om den gemensamma fiskeripolitiken.

³⁶ Artikel 13 i rådets förordning (EG) nr 1224/2009 av den 20 november 2009 om införande av ett kontrollsystem i unionen för att säkerställa att bestämmelserna i den gemensamma fiskeripolitiken efterlevs, i dess lydelse enligt Europaparlamentets och rådets förordning (EU) 2023/2842 av den 22 november 2023 om ändring av rådets förordning (EG) nr 1224/2009, och om ändring av rådets förordningar (EG) nr 1967/2006 och (EG) nr 1005/2008 och Europaparlamentets och rådets förordningar (EU) 2016/1139, (EU) 2017/2403 och (EU) 2019/473 vad gäller fiskerikontroll (EUT L, 2023/2842, 20.12.2023, ELI: <http://data.europa.eu/eli/reg/2023/2842/oj>).

³⁷ [Study supporting the evaluation of the landing obligation](#) (inte översatt till svenska).

till följd av att det är svårt att bedriva övervakning till havs, och man drar slutsatsen att landningsskyldigheten generellt sett inte har bidragit till målet att gradvis eliminera utkast. Det konstateras att utkastet inom EU:s fiskerisektor hittills inte har minskat och att utkastet fortfarande är vanligt förekommande i alla havsområden. I studien identifierades flera orsaker till att genomförandet av landningsskyldigheten misslyckats. Bland annat betonades otillräcklig tillgång till data för att mäta de utkast som omfattas av befintliga undantag, ineffektiva verktyg för övervakning och verkställande, bristande kontroll och lågt engagemang från industrin med rapporterade svårigheter att genomföra regeln i den faktiska verksamheten.

6. Planering av fiskemöjligheterna 2027

6.1 Viktiga åtgärder för att fastställa kommande fiskemöjligheter

Kommissionens förslag kommer att grunda sig på bästa tillgängliga vetenskapliga rådgivning från Ices och STECF. Förslagen kommer också att bygga på beslut som har fattats under samråden med Förenade kungariket, Norge och andra kuststater³⁸ och beslut som fattats av regionala fiskeriförvaltningsorganisationer samt en socioekonomisk analys.

Kommissionen uppmanar medlemsstaterna och berörda parter att också utvärdera råden från Ices och STECF så snart de blir offentligt tillgängliga, och betonar det viktiga arbete som gjorts för att optimera STECF:s tidslinje för västra Medelhavet. Berörda parter kan ge återkoppling eller rekommendationer genom rådgivande nämnder och nationella myndigheter eller individuellt till kommissionen.

Kommissionen arbetar också för att göra framsteg när det gäller införandet av kvotdelningssystem för bestånd med stor utbredning med länder utanför EU som saknar sådana system. På så sätt ska ett hållbart fiske av gemensamma bestånd kunna säkerställas.

6.2 Fiskemöjligheter för de olika havsområdena

När det gäller bestånd som förvaltas endast av EU i **Östersjön, Skagerrak/Kattegatt och Atlanten** kommer kommissionen, utöver att fastställa fiskemöjligheter i linje med maximal hållbar avkastning och försiktighetsprincipen, fortsätta med arbetet att fastställa en utvecklingsbana för återuppbyggnad av fisket och vända sig till Ices för relevant vetenskaplig rådgivning.

När det gäller delade bestånd som förvaltas med Förenade kungariket, Norge och andra kuststater kvarstår målet att fastställa fiskemöjligheter på grundval av bästa tillgängliga vetenskapliga rådgivning, samtidigt som socioekonomiska faktorer beaktas, och att förhandla fram långsiktiga bevarandeåtgärder, inklusive långsiktiga förvaltningsstrategier där så är relevant.

³⁸ Kommissionen kommer att genomföra flera samråd med Förenade kungariket, Norge och andra kuststater från och med oktober 2026. Samråden ska slutföras i tillräckligt god tid för att resultaten ska kunna användas vid överläggningarna i rådet (jordbruk och fiske) i december 2026.

Kommissionen kommer att fortsätta sitt nära samarbete med Förenade kungariket för att genomföra gemensamma bilaterala åtaganden inom ramen för den specialiserade kommitté för fiske som inrättats genom handels- och samarbetsavtalet, med särskild inriktning på återuppbyggnad av de bestånd som befinner sig i ett kritiskt tillstånd. Även det bilaterala arbetet med Norge och det trilaterala med Förenade kungariket och Norge kommer att fortsätta för att säkerställa hållbart fiske och en sund förvaltning av de gemensamma bestånden. Här ingår arbete med systemet för realtidsstängning och ytterligare åtgärder inom ramen för en mer långsiktig återhämtningsstrategi för torskbestånden i det nordliga kontinentalsockelområdet.

EU står fast vid sitt åtagande att hitta hållbara, balanserade och heltäckande arrangemang för gemensamt nyttjande av bestånd med stor utbredning som förvaltas gemensamt med andra kuststater.

För **Medelhavet och Svarta havet** är det viktigt att medlemsstaterna genomför förvaltningsbesluten korrekt för att fortsätta närma sig målen i den fleråriga förvaltningsplanen för västra Medelhavet och i AKFM:s fleråriga planer^{39,40}. Medlemsstaterna bör också intensifiera genomförandet av ambitiösa kompletterande åtgärder inom ramen för sina nationella EHFVF-program, vid behov med stöd från kommissionen.

Den permanenta fasen av den fleråriga förvaltningsplanen för västra Medelhavet har inletts, och kommissionens förslag kommer nu att inriktas på att uppnå och upprätthålla maximal hållbar avkastning för alla bestånd. Kommissionen kommer också att beakta resultaten av relevanta vetenskapliga organs arbete för uppdatering av bästa tillgängliga vetenskapliga rådgivning för kummel.

Gemensamma bestånd måste också förvaltas för att säkerställa hållbarhet i internationella vatten och **lika villkor** i Medelhavet och Svarta havet. Därför kommer förslaget om 2027 års fiskemöjligheter att omfatta åtgärder för genomförande av AKFM:s befintliga beslut och ytterligare åtgärder som ska antas vid AKFM:s årsmöte 2026. För arter i Svarta havet kommer kommissionen att föreslå totala tillåtna fångstmängder och kvoter för piggvar i linje med AKFM:s fleråriga plan, samt för skarpsill.

7. Slutsats

Samtidigt som fisket i EU blir alltmer hållbart står vissa bestånd och havsområden fortfarande inför svåra utmaningar. Även om fisket inte är den enda faktor som påverkar fiskbestånden spelar det en mycket stor roll för beståndens tillstånd. Insatserna för att stärka hållbarheten hos de bestånd som ännu inte fiskas på nivåer som överensstämmer med målen för maximal hållbar avkastning måste därför fortsätta och till och med intensifieras. Minskande biomassa och rekrytering för fiskbestånden kan ses tydligare och måste beaktas när beståndens tillstånd på längre sikt övervägs. Sunda ekosystem är en förutsättning för ett sunt fiske. Medlemsstaterna

³⁹ Europaparlamentets och rådets förordning (EU) 2019/1022 av den 20 juni 2019 om upprättande av en flerårig plan för de fisken som nyttjar demersala bestånd i västra Medelhavet och om ändring av förordning (EU) nr 508/2014 (EUT L 172, 26.6.2019, s. 1, ELI: <http://data.europa.eu/eli/reg/2019/1022/oj>).

⁴⁰ [Förvaltningsplaner | Allmänna kommissionen för fiske i Medelhavet](#).

bör därför öka insatserna inom ramen för regionaliseringsprocessen och föreslå åtgärder för att minska de negativa effekterna på den marina miljön (bifångster av målarter och icke-målarter, bifångster av känsliga arter och negativa effekter på havsbotten). Detta kan uppnås genom att medlemsstater lägger fram gemensamma rekommendationer i enlighet med artikel 11 i förordningen om den gemensamma fiskeripolitiken, genom modern teknik när det gäller redskapen och genom åtgärder som begränsar fisketrycket på känsliga livsmiljöer och arter i marina skyddsområden. Dessutom främjar den marina handlingsplanen, även om den inte är bindande, användningen av mindre skadliga fiskemetoder och skyddet av känsliga arter och livsmiljöer, med fokus på att balansera miljöskyddet mot den socioekonomiska verkligheten och främja en rättvis omställning.

Fisket är en viktig del av ekonomin i EU:s kustsamhällen, men det kan bara fortsätta vara det om det finns tillräckligt med fisk kvar att fånga och om en ny generation ser en framtid i yrket. Det måste finnas en balans mellan fiskeansträngningen och fiskemöjligheterna, och energiomställningen bör påskyndas för att säkerställa en lönsam, konkurrenskraftig och resilient europeisk fiskerisektor som kan klara av utmaningarna med de volatila bränslepriserna. Svaga ekonomiska resultat kan redan nu undergräva anställningstryggheten och lönerna och lägga hinder i vägen för industrins investeringar i en modernisering av EU:s fiskeflotta. Vi står nu inför den andra bränslekrisen på fyra år, i kölvattnet efter Rysslands anfällskrig mot Ukraina och konflikten i Mellanöstern, vilket understryker att fiskerisektorn måste stärka sin konkurrenskraft för att bättre kunna möta dessa kriser genom investeringar och reformer som syftar till att öka resiliensen och innovationen och påskynda energiomställningen.

Medlemsstaterna måste också se bortom fisket och säkerställa fiskbeståndens återhämtning genom att fullt ut genomföra relevant EU-lagstiftning⁴¹. Utan en sund havsmiljö och sunda fiskbestånd blir det inget fiske för framtida generationer. Det är samtidigt viktigt att beakta de socioekonomiska aspekterna av ett hållbart fiske, bl.a. genom att göra arbetsvillkoren attraktivare för kommande generationer.

I linje med detta uppmanar kommissionen medlemsstaterna att fortsätta genomföra sina nationella EHFVF-program, vilka jämnar marken för den gemensamma fiskeripolitiken och bidrar till att möta fiskerisektorns kollektiva behov av anpassning och ökad resiliens.

Det övergripande målet att säkerställa ett miljömässigt hållbart fiske på lång sikt och samtidigt uppnå nytta i ekonomiskt, socialt och sysselsättningshänseende är fortfarande centralt för kommissionens förslag om fiskemöjligheter. Förslagen för 2027 kommer därför att fortsätta stödja fiskbeståndens återhämtning, bl.a. genom återhämtningsinsatser, och bibehålla de framsteg som redan gjorts. För att lyckas med detta förlitar sig kommissionen på alla berörda parter fortsatta engagemang och stöd, t.ex. genom att ansträngning sig att fiska mer selektivt. Det är bara med gemensamma krafter som vi kan säkerställa ett hållbart fiske i EU för framtida generationer.

⁴¹ I synnerhet ramdirektivet om en marin strategi, fågeldirektivet, habitatdirektivet, ramdirektivet för vatten och förordningen om restaurering av natur.

Kommissionen uppmanar medlemsstaterna, rådgivande nämnder, berörda parter och allmänheten att komma med synpunkter på detta meddelande senast den 31 augusti 2026.

PLANERAD TIDSPLAN FÖR ARBETET⁴²

När	Vad
Maj–november 2026	Ices vetenskapliga rådgivning
Juni–slutet av augusti 2026	Offentligt samråd om meddelandet
Slutet av augusti 2026	Kommissionen antar sitt förslag om fiskemöjligheter i Östersjön
Mitten av september 2026	Kommissionen antar sitt förslag om fiskemöjligheter i Medelhavet och Svarta havet
Oktober–december 2026	Årliga samråd om fiskemöjligheter med parter i Nordostatlantén
Oktober 2026	Rådets möte om fiskemöjligheter för Östersjön Kuststaternas samråd om bestånd med stor utbredning i Nordostatlantén
Slutet av oktober 2026	Kommissionen antar sitt förslag om fiskemöjligheter i Atlanten/Nordsjön
November 2026	AKFM:s årsmöte
November 2026	Nordostatlantiska fiskerikommissionens årsmöte
December 2026	STECF:s beståndsbedömning och utlåtande om förvaltning
December 2026	Rådets möte om fiskemöjligheter i Atlanten/Nordsjön Rådets möte om fiskemöjligheter i Medelhavet och Svarta havet

⁴² För bestånd som förvaltas av de regionala fiskeriförvaltningsorganisationerna i EU:s vatten och i vissa andra vatten utanför EU antas fiskemöjligheterna efter de regionala fiskeriförvaltningsorganisationernas årsmöten genom översyner av rådets förordning om fastställande av fiskemöjligheterna.